

Πάσα αίτησις: Διεύθυνσιν «Νέας Έρεύνης»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

Συντάχια Κατέλλη άπέναντι 'Ελληνικού Σχολείου

Υπεύθυνος
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΚΥΣΟΥΛΑΚΗΣ

S
S

Διευθυντής-Συντάκτης
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η΄.

Έν Χανίοις τῆ 3Μαρτίου 1909—ΤΡΙΤΗ

ΑΡΙΘ. 535

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΤΑΙ οί έν τῷ Νομῷ Λασηθίου συνδρομηταί ἡμῶν ὡπως αταβάλωσι τὰς συνδρομας των εἰς τὸν περιοδεύοντα αντιπρόσωπον τῆς «Νέας Έρεύνης» κ. Μιχαὴλ Μιχαηλίου-δάκην λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς ἐκτάκτους δαπάνας εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα διὰ τὴν περιοδείαν ταύτην ἀναγκαίαν διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν συνδρομῶν.

Ὁ αὐτὸς αντιπρόσωπος ἔχει ἐπιφορτισθῆ καὶ τὴν πώλησιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. τοῦ τελευταίου καὶ μοναδικοῦ πνευματικοῦ συγγραμματος τοῦ ἱατροῦ κ. Σπ. Σπυριδάκη «ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ».

ΕΙΝΕ ΑΞΙΑ μελέτης ἡ κατάστασις ἧτις διαμορφούται ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τινος χρόνου. Μέσα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σύγχυσιν καὶ τὸ χάος, τὰ ὅποια ἐδημιούργησαν τὰ προσωπικὰ κόμματα, δύο ρεύματα ἀντίθετα ἰδεῶν πρὸςβάλλουσι καὶ ὁσημέραι γίνονται εὐδιακριτώτερα, ἐν τῇ προσπαθείᾳ δὲ αὐτῶν ὅπως ἐπικρατήσωσι ἀργὰ ἢ ἐγγρη δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς σύγκρουσιν. Εἰς τὴν γένεσιν τῶν δύο τούτων ἀντιθέτων ρευμάτων ἀφορμὴν δίδει ἡ ἐξέτασις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν τὰ τοῦ Κράτους περὶεστῆσαν καὶ ἡ ἀναζήτησις τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως ταύτης.

Τὸ ἐν στρατόπεδον φρονεῖ ὅτι αἰτία τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν ἔθνικων πραγμάτων εἶνε ὁ Βασιλεὺς, ὁστις ἀδιαφορῶν τελείως διὰ τὰ ἔθνικα συμφέροντα, ἢ καὶ ἐπιβουλευόμενος αὐτὰ, κατὰ τοὺς ριζοσπαστικότερους καὶ τοὺς ἄγαν ὑπερβολικοὺς, ἐπεμβαίνει ἐπιβλαβῶς εἰς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἐμποδίζει πᾶσαν πρόοδον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, κρατῶν δὲ τὰ νήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐγένετο μέχρι τοῦδε παραίτιος τῆς μὴ ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ἕως ἐκεῖ ὅπου οἱ πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τείνουσι. Κατὰ τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν γνώμην ταύτην, ἐὰν ἡ Κρήτη μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο Ἑλλάς, ὀφείλεται εἰς ἐπίδρασιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ἐπιβλαβῆ διὰ τὰ ἔθνικα συμφέροντα ἐπίδρασιν ὀφείλεται καὶ τὸ ὅτι ἡ Ἠπειρος, καὶ ἡ Μακεδονία δὲν εἶνε σήμερον ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι, ἐὰν δὲ ἤθελεν εὐρεθῆ τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι καὶ ἡ Κων)πολις, ἡδύνατο σήμερον νὰ ᾖναι πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐὰν ἡ ὀλεθρία ἐπιρροὴ τοῦ Βασιλέως δὲν ἀντέδρα, ἢ θά ᾖσαν ἴσως πρόθυμοι νὰ ἀποδεχθῶσι μετὰ χειροκροτημάτων καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην, χωρὶς νὰ φοβηθῶσιν ὅτι ἡδύνατο νὰ χαρακτηρισθῶσι περὶ τῶν τοῦ γελοιότερου εἰδους.

Τὸ ἕτερον τῶν ρευμάτων τούτων ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῆς παρούσης καταστάσεως εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀνδρας τῆς Ἑλλάδος. Ἐνεκατοῦ ἑφαρμοζομένου κοινοβουλευτικοῦ συστήματος τὸ ὅποιον ὅλην τὴν δύναμιν συγκεντρῶ εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ τό-

που, τὸν δὲ Βασιλέα θέλει ἀπλῆν σκιάν, ὁ Βασιλεὺς ἀφήκε νὰ ἐκμῆδενισθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παρεχόμεναι αὐτῷ προνομίαι, ἃς θὰ ἡδύνατο νὰ ἀσκήσῃ ἐπιφελῶς ὑπὲρ τῆς χώρας, χαλιναγωγῶν τὰ κόμματα, περιορίζων τὰς παρεκτροπὰς αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιτρέπων νὰ ὀργιάζωσιν εἰς βάρους τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων τούτων ἰδεῶν ὀρμώμεναι αἱ δύο αὐταὶ θεωρίαι εἶνε φυσικόν ὅτι καταλήγουσιν εἰς ριζικῶς ἀντίθετα συμπεράσματα ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῆς σημερινῆς ἀθλιότητος. Τὴν θεραπείαν ταύτην οἱ μὲν πρότεροι διαβλέπουσιν ἐν τῷ περιορισμῷ τῆς βασιλικῆς ἐπιρροῆς, οἱ δὲ δεύτεροι ἐν τῇ ἐπεκτάσει καὶ ἐξασφαλίσει τῶν βασιλικῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν ἀποχρώσεων τούτων ἔχει τὰς διαβαθμίσεις αὐτῆς, ἐν ἐκατέρῳ δὲ τῶν στρατοπέδων ὑπάρχουσι διαφοραὶ καὶ ποικιλίαι γνώμων καὶ ὡς πρὸς τὰ μέσα δὲ ὧν πρέπει νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ θεραπεία, καὶ ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν μέχρι τοῦ ὅποιοῦ πρέπει νὰ φθάσωμεν ἐν τῇ μετὰ τῆς τοῦ πολιτεϊκῶ καθεστῶτος. Ἡ ἔθνοσυνέλευσις, ἡ διαπαιδαγωγησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ Ἐπαναστασις, εἰρηλικῆ ἢ βιαία, εἶνε τὰ μέσα τὰ ὅποια ἐκατέρωθεν προτείνονται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, οἱ μὲν ἀντιδασικοὶ τὸν θέτουσιν εἰρημένῳ τῷ περιορισμῷ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας μετὰ παραφύλαξιν αὐτῶν ἐν Κρήτῃ ἰδίᾳ καλλιεργηθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, φθάνει μέχρι τοῦ νὰ κηρύττῃ καὶ τὴν πλήρη κατάλυσιν τῆς Βασιλείας, οἱ δὲ ἀντικοινοβουλευτικοὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ εἰς τὴν εὐρυσιν τῆς αὐτῆς ἐξουσίας καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς βουλευτικῆς ἀκολασίας.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταὶ, αἰτινες ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας μετὰ πολλῆς ζωηρότητος συζητοῦνται ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ τύπῳ, δὲν εὐρον ἀκὸμη θέσιν ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ. Οὐδέτερον τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων φαίνεται διατεθειμένον νὰ υιοθετήσῃ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην θεωρίαν, νὰ ἀναγράψῃ αὐτὴν εἰς τὸ πρόγραμμά του, καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἠπραγμάτωσιν αὐτῆς. Ἐπομένως ἢ ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως μέχρι τοῦδε ἀκαδημαϊκῆν μόνον ἔχει ἀξίαν.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν ἔκφασιν τῆς θελήσεως αὐτοῦ, δὲν φαίνεται συμμεριζομένη τὰς γνώμας τῶν ἑρασιτεχνῶν τῆς πολιτικῆς, τῶν ἀνευθύνως συζητούντων περὶ πολιτεϊκῶν μεταδολῶν ὑπὸ τούτου ἢ ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα, οὐδ' ἡ Βασιλεῖα δὲ φαίνεται διατεθειμένη νὰ ἀσπασθῇ τὰς θεωρίας τῶν ἄγαν ζηλωτῶν αὐτῆς, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἰδῶσιν αὐτὴν ἐνεργότερον δρῶσαν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς περισκεμμένης στάσεως ἣν ἀπὸ συστήματος τηρεῖ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἐν

συνταγματικῶς κυβερνωμένῳ Κράτει τίποτε δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ νομίμως ἀνευ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἐκδηλουμένη διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο μέσον εἰς ἐκεῖνους ὅτινες ἐπιβουλοῦνται νὰ ἰδῶσιν πραγματοποιούμενας τὰς πολιτικὰς αὐτῶν θεωρίας τὰς ἀντιθετάς εἰς τὸ ἐν ἰσχύι πολιτεύμα παρὰ ἢ ἐπαναστασις. Καὶ διὰ τούτου κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, καὶ ἰδίᾳ ἐφ' ὅσον προσεγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, πρὸς ἣν οἱ ἀντιδασικοὶ ἀγνοοῦμεν διατί ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ συσχετίσωσι τὰς ἰδέας των, ἠκούσαμεν τόσους θρύλους περὶ συνωμοσιῶν καὶ μυστικῶν σωματείων, καὶ συνεταιρισμῶν, ἀγνοοῦμεν ὅρισμένως ποῖον σκοπὸν ἐχόντων, καὶ εἰς ἀντίκρουσιν τῶν θρύλων τούτων εἶδομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκσφενδονισθῆν ἐν μανιφῆστον μίᾳ ἄλλῃ ἀποκρύφῳ ἐταίριας τιτλοφορουμένης «Πανελληνικῆς Ἑθνικῆς Ὀργάνωσις» τὸ ὅποιον ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἔσπευσε νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς τείνον εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἀπολυταρχίας!!

Ὅστε αἱ ἀντιμαχόμεναι δύο θεωρίαι, μὴ ἐπιτυχοῦσαι μέχρι σήμερον νὰ υιοθετηθῶσιν ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν κομμάτων, καὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην ἐπὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πεδίου διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος ἐπιτρεπομένων ὀπλων, ἐνόμισαν ὅτι ὄφειλον νὰ μεταφέρωσι τὸν ἀγῶνα των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν συνωμοσιῶν καὶ τῶν ὑποχρονίων ἐνεργειῶν, αἰτινες συνήθως καταλήγουσιν εἰς συγκρούσεις καὶ εἰς ἐπαναστάσεις. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην εἶναι εὐτύχημα ὅτι ὅλη ἡ δρᾶσις τῶν μυστικῶν σωματείων τῆς μίᾳ ἢ τῆς ἄλλῃ ἀποχρώσεως, περιορίζεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου. Ὁ ἐλαφρὸς καὶ εὐθυμὸς καὶ ἀγαθὸς χαρακτῆρ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ὁστις κατορθώνει καὶ εἰς τὰ σοβαρώτερα νὰ δίδῃ εὐτράπελον χαρακτῆρα, εἶναι ἀρκετὴ ἐγγύησις ὅτι αἱ καταχθόνιοι αὐταὶ συνωμοσίαι περὶ τῶν ὁποίων τόσα καθ' ἑκάστην ἀκούομεν, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ λάθωσι ποτε τραγικὸν χαρακτῆρα, καὶ ὅτι μέσα εἰς τὸ περιβάλλον ὅπου αἱ συνωμοσίαι αὐταὶ ἐκτρέφονται, τὸ τέλος αὐτῶν δὲν θὰ σημειωθῇ μετὰ αἵματα καὶ ἀδελφοκτονίας.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

[Ὁ ἐσχάτως ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ τύπῳ γενόμενος θόρυθος περὶ συνωμοσιῶν ἐχουσῶν ἀντιδασικὸν χαρακτῆρα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀναποκριτὴν τῆς «Νέας Ἡμέρας» νὰ γράψῃ τὰ ἐπόμενα, ἐν ὧς μετὰ πρωτοφανοῦς δραμότητος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Διαδόχου καταλήγει εἰς τὰ ἐξῆς συμπεράσματα].

Ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἔθνικὴ κκοδαμιμονία ἔχουσι δημιουργηθῆ παρὰ τῆ δημοσία γνώμῃ ἀνησυχόν τινὰ καὶ ἀόριστον κίνησιν ὅτι ἐφ' οὗ διὰ τὴν πολιτεϊκὴν

καὶ ἡθικὴν κκοδαμιμονίαν ὑπεύθυνοι εἶνε ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες δὲν δύναται νὰ εἶνε τελείως ἀνεύθυνος ὁ Βασιλεὺς: ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὑπέχει ἀναντιρρήτως: εὐθύνη: αἰτινες πρὸς τὰς εὐθύνας τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος φρίνονται ἰλάχιστα καὶ ὅτι, ἐπὶ τέλους, οἰονδήποτε κίνημα ἐναντίον τῆς Βασιλείας: θὰ ἀπετέλει αὐτόχρημα παρορροσύνη. Οὐδέποτε ἐχρημάτισα πολιτικῶς φρενολόγος: διὸ ἀποφεύγω νὰ γνωματεύσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀφήνω ὅμως κατὰ μέρος ὅλα τὰ ἄλλα, φροντίζομαι ὅστις οὐδέμιαν ἀπολύτως: θὰ ἐπέφερε πρακτικὴν ὠφέλειαν ἢ ἀντικατάστασις ἐνδὸς: βιαιεὺς: θάδοσι: ἐθρίαμβουσαν ὡς Μονάρχῃς: δι' ἐνδὸς: πρίγκηπο, ὁστις: ἐν τῷ προθάλαμῳ τοῦ θρόνου σπαταλᾷ ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν διὰ νὰ διαπιστώῃ ὅτι προτοῦ ἀκόμη γένῃ Βασιλεὺς: κάμνει ὅλα αὐτοῦ τὰ δυνάτ'α διὰ νὰ ἀποτυγχάνῃ ὡς ἄνθρωπος. Γράφων ταῦτα περὶ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου αἰσθάνομαι τόσην βλάβειν καὶ εἰλικρινῆ ὀδύνην ὅσον βαθεῖαν καὶ εἰλικρινῆ γλαρὴν ἠσθάνομην ἄλλοτε κοπτόμενος ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἐργου του: ἄλλ' οἱ καιροὶ μεταβάλλονται καὶ σὺν αὐτοῖς μετεβλήθη καὶ ὁ Πρίγκηψ τῶν Ἑλλήνων, τὸ μόνον δὲ ὅπερ, τοὐλάχιστον δι' ἐμὲ, μένει ἀμελιέτω: ἀμετάβλητον εἶνε ἡ ὑποχρέωσις τοῦ δημοσιογράφου νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς πᾶσαν στιγμήν καὶ πρὸς πάντας.

Τὸ μόνον ὅπερ θὰ ἡδύνατό τις νὰ προσάψῃ εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἶνε ὅτι συστηματικῶς ἀπέχε πάσης ἐνεργετικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς χώρας πολιτικὴν ζωὴν, ἐκτὸς ὅμως τῆς εὐλείψεως ταύτης, ἧτις, ἄλλως τε, θὰ ἡδύνατο νὰ παρσῆ καὶ ὡς ἀρετῆ, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐτήρησεν αὐστηρῶς: καὶ τηρεῖ ὅλους ἐκεῖνους τοὺς κινῶνας, ἐφ' ὧν κατὰ μέγα μέρος στηρίζονται ἡ ἄξιοπρέπειά καὶ ἡ περιωπὴ τῶν ἡγεμόνων ὡς: καὶ ἡ πρὸς αὐτοῦ: εὐλάβεια, ἀν μὴ ἢ πρὸς αὐτοῦ: ἐμπιστοσύνη καὶ ὁ σεβασμός. Τὸ παράδειγμα τοῦτο τοῦ Βασιλέως: ἐτήρει, μέχρι ἐσχάτων, ἐξ ὄλων τῶν πριγκίπων μόνος: ὁ Διάδοχος: Κωνσταντῖνος, συμπλήρων αὐτὸ καὶ δι' ὄλων ἐκεῖνων τῶν ἀρετῶν αἰτινες: τὸν εἶχον στέψη Βασιλεῖα εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τοῦ: παλμοῦ: τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνος. Ποῖος Δαίμων ἐβίασκαν τὸν Κωνσταντῖνον δὲν γινώσκω: περὶ τοῦ ὅτι ὅμως: μὰ: τὸν ἐβίασκαν δὲν μοὶ μένει ἀμφιβολία Πῶς: ἄλλως: πρὸς Θεοῦ, νὰ ἐξηγήσω τὸ δι' ἐμὲ δραματικώτατον φαινόμενον τοῦ Πρίγκηπος: φθάσαντος: εἰς τὸ τεσσαρκοστὸν ἔτος: τῆς: ἡλικίας: τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς: τῶν ἰερωτέρων: αἰσθημάτων καὶ τῶν ἰερωτέρων ἐλπίδων ἐνδὸς ὀλοκλήρου λαοῦ καὶ σπόντος: ἀίριδιῶ: τὴν δύναμιν νὰ λακτίσῃ καὶ αἰσθημάτων καὶ ἐλπιδας: ὅπως: ἀπερῶσῃ πάσα: αὐτοῦ τὰς: δυνάμεις: τὰς: σκέψεις: τὰς: στιγμὰς: εἰς τὸ γλῆντι καὶ, par dessus le marche, εἰς τὸ γλῆντι ὅχι ἐκλεκτὸν—ὅχι ἐκλεκτὸν ὡς ἐκ τῶν προσώπων ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν κύκλον τῶν ἰδικῶν μετὰ πριγκιπικῶν γλῆντιῶν, ὅχι ἐκλεκτὸν ὡς ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ ἐσκοτισμένου πνεύματος: ὅπερ: εἰς: τοῦ: κύκλου: τούτους: ἐπικρατεῖ: Οὔτε: ἔχω: οὔτε: θὰ ἡδύναμην: τίποτε: νὰ: ἔχω—κοινῶς: ἐγὼ: θνητῶς:—ἐναντίον: τῆς: Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ἱκνῶν: νὰ με: καταστήσῃ ὑποπτον ἐπὶ μεροληψίᾳ, πρὸς: διαπιστώσιν: δὲ: τοῦ: πασιγνώστου: ἱκλλως: γαγονότος: ὅτι: ὁ: Διάδοχος: δὲν: ἔχει: πλεον: ἐν: τῇ: κοινῇ: συνειδήσει: ὅταν: ἄλλοτε: εἴω: θέσιν: ἀναφέρω: ὅτι: ἐκ τῶν: περὶ: συνωμο-